



Lottie sedela na novej posteli a prezerala si svoju izbu. Páčila sa jej. Slaboružová farba na stenách a bodkované ružové závesy naznačovali, že tu už nejaké dievčatko bývalo. Obliečky boli tiež posiate ružovými bodkami. Všetky tie bodky sa jej zdali trochu povedomé, akoby ich už niekde predtým videla. Možno u nejakej kamarátky. No celá izba sa jej zdala akási známa. Oprela sa o stenu a zamyslene prechádzala pohľadom po izbe. Nachádzala sa na vrchu domu, takže mala šikmý strop a zvláštne zakrivené okná. Žiadna jej kamarátka takú izbu nemala. Tak prečo sa jej zdá taká povedomá?

„Lottie!“ zakričal na ňu strýko zdola. „Poď si dať čaj!“

Lottie sa posledný raz obzrela po izbe, pokrútila hlavou a šla dole.

Strýko Jack a Dany sedeli na stoličkách v obchode, popíjali čaj a jedli sušienky.

„Aj tak si myslím, že to dlho neutajíme, ako by sme mohli?“ zašeptal Danny a pokrčil plecami.

„Len si musíme dávať pozor, možno to potrvá len chvíľu,“ chlácholil ho strýko Jack, no v očiach sa mu zračili obavy.

„Ako dlho tu vlastne bude? Nechápem to, jej mama ju nechce alebo...“ všimol si, ako prichádza Lottie, tak stíchol a radšej si napchal do úst celú sušienku.

Strýko Jack sa cítil trápne, sčerveneli mu uši a zazrel na Dannyho. „Lottie, dáš si čaj alebo pomarančový džús? Vezmi si aj sušienku!“

Bolo jej jasné, že sa rozprávali o nej, čo bolo prirodzené, no aj tak ju to zarmútilo. Danny jej pocity presne vystihol. Práca Lottinej mamy v Paríži bola dôležitejšia ako jej vlastná dcéra. Nahrnuli sa jej do očí slzy. Zamyslene civela na kľetku, no nevnímala, čo je v nej.

„Máš rada myši?“ spýtal sa strýko Jack a s nádejou k nej pristúpil.

„Áno,“ zasmrkala Lottie. Mala ich rada, aj keď nikdy žiadnu nemala. Zažmurkala a uvedomila si, že v kľetke pred ňou je veľa nádherných bielych myšiek. Boli maľované a chutné s rubínovými očami. Každá ju so záujmom sledovala. Zdalo sa jej to dosť zvláštne.

„Si pre nich nová tvár,“ povedal rýchlo ujo Jack. „Sú veľmi zvedavé. Vždy chcú vedieť, čo sa okolo nich deje, všakže?“ láskavo poklopil na sklo a myši začali pobeť po kľetke.

Lottie sa obzrela po ostatných kľetkách.

„Máš tu strašne veľa myší,“ prekvapene povedala.

V ďalších kľetkách boli aj myši iných farieb. Lottie sa zadívala na najvyššiu kľetku. Naozaj tam boli ružové myši?

„Zameriavame sa hlavne na myši,“ strýko Jack rýchlo odviezol Lottie ku kľetke plnej lesklých čiernych myší.